Dissabte 12 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 8,5-17): I havent entrat a Cafarnaüm, se li acostà un centurió pregant-lo, i dient: «Senyor, el meu criat jeu a casa, paralític, i pateix molt». I li diu: «Jo vindré i el curaré». I responent el centurió, diu: «Senyor, no soc digne que entris sota el meu sostre, però digues-ho només de paraula i el meu criat es guarirà. Perquè també jo soc home posat sota una potestat, i tinc soldats sota meu, i dic a aquest: "Ves", i va; i a l'altre: "Vine", i ve; i al meu servent: "Fes això", i ho fa».

I havent-ho sentit Jesús, quedà admirat, i digué als qui el seguien: «En veritat us dic: en ningú, a Israel, no he trobat una fe tan gran! Us dic que molts, d'orient i d'occident, vindran i s'asseuran a taula amb Abraham i Isaac i Jacob en el regne dels cels; però els fills del regne seran llançats a les tenebres exteriors: allà serà el plany i el cruixir de dents». I digué Jesús al centurió: «Ves-te'n, que se't faci tal com has cregut». I va ser guarit el criat en aquella hora.

I havent vingut Jesús a la casa de Pere, veié la seva sogra al llit i amb febre. I li tocà la mà, i la deixà la febre; i es llevà i el servia. Arribat el vespre, li presentaren molts posseïts del dimoni. I llançava els esperits amb la paraula, i tots els malalts els guaria, per tal que es complís allò que s'havia anunciat per mitjà d'Isaïes, quan diu: Ell mateix ha pres les nostres flaqueses i ha portat les nostres malalties.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Senyor, no soc digne que entris sota el meu sostre, però digues-ho només de paraula i el meu criat es guarirà»

Mn. Xavier JAUSET i Clivillé
(Lleida, Espanya)

Avui, a l'Evangeli, veiem l'amor, la fe, la confiança i la humilitat d'un centurió. Hi ha molt d'amor envers el seu criat. Es preocupa tant d'ell, que s'humilia davant Jesús i li demana: «Senyor, el meu criat jeu a casa, paralític, i pateix molt» (Mt 8,6). Aquesta sol·licitud pels altres, i sobretot per un criat, rep de Jesús una ràpida resposta: «Jo vindré i el curaré» (Mt 8,7). I tot desemboca en un seguit d'actes de fe i confiança. El

centurió no es creu digne i, juntament amb aquest sentiment, manifesta la seva fe davant Jesús i davant de tots els que hi eren, de tal manera que Jesús diu: «en ningú, a Israel, no he trobat una fe tan gran!» (Mt 8,10).

Podríem preguntar-nos quina cosa mou Jesús a fer el miracle. ¡Quantes vegades demanem i sembla com si Déu no ens escoltés!, i això que sabem que Déu sempre ens escolta. ¿Què succeeix, doncs? Pensem que demanem bé, però, ¿ho fem com el centurió? La seva pregària no és pas egoista, és plena d'amor, humilitat i confiança. Sant Pere Crisòleg diu: «La força de l'amor no mesura les possibilitats (...). L'amor no discerneix, no reflexiona, no coneix raons. L'amor no és resignació davant la impossibilitat, no s'intimida davant cap dificultat». ¿És així la meva pregària?

«Senyor, no soc digne que entris sota el meu sostre...» (Mt 8,8). És la resposta del centurió. ¿Són aquests els teus sentiments? ¿És aquesta la teva fe? «Només la fe pot copsar aquest misteri, aquesta fe que és el fonament i la base de tot allò que excedeix l'experiència i el coneixement natural» (Sant Màxim). Si és així també escoltaràs: «“Ves-te’n, que se’t faci tal com has cregut". I va ser guarit el criat en aquella hora» (Mt 8,13).

Santa Maria, Verge i Mare, mestra de fe, d'esperança i d'amor sol·lícit, ensenyeu-nos de pregar com cal per aconseguir del Senyor tot allò que ens convé.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La fe d’aquest centurió anuncia la fe dels gentils; va ser com el gra de mostassa, menut però arduós» (Sant Agustí)

- «Jesús va meravellar-se de la fe d’aquest centurió. Es va posar en camí per trobar el Senyor, i ho va fer amb fe. Per això no solament ell ha trobat el Senyor, sinó que ha sentit l’alegria de ser trobat pel Senyor» (Francesc)

- «Tots els homes són cridats a entrar al Regne. Anunciat primer als fills d’Israel, aquest Regne messiànic és destinat a acollir els homes de totes les nacions (cf. Mt 8,11). Per accedir-hi, cal acollir la paraula de Jesús» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 543)